

CUM A AJUNS
REGELE
DIN
ELFHAME
SĂ URASCĂ
POVEȘTILE

Traducere din engleză de Bogdan Voiculescu

HOLLY BLACK

Ilustrații de ROVINA CAI

I

Regele din
Elfhame
vizitează
lumea
muritorilor

Libris .RO

Respect pentru oameni si carti

Libris.ro

www.libris.ro

— Așa? S-a răstit el, privind valurile îndepărtate de dedesubt. Așa ai călătorit? Dacă vraja se risipea când nu era Vivi cu tine?

— Probabil că așa fi căzut din cer, îi răspunde Jude cu un calm tulburător, sugerând prin expresia chipului că: *Riscurile îngrozitoare sunt absolut normale pentru mine.*

Cardan e nevoit să admită că fugarii de rugină sunt rapizi și că e o încântare să gonească prin văzduh cu mâna înfășurată în coama lor de frunzulițe. Până la urmă, un pic de pericol îi face și lui plăcere, doar că nu se îndoapă cu el, așa cum fac alții. Își întoarce privirea spre Înalta lui Regină muritoare și imprevizibilă, al cărei păr castaniu și răvășit îi flu-

tură pe lângă chip, ai cărei ochi de chihlimbar strălucesc când se uită la el.

Sunt două ființe care, din toate punctele de vedere, ar fi trebuit să se dușmănească pe vecie.

Lui Cardan nu-i vine să creadă că a avut o soartă atât de fericită, nu înțelege cum a ajuns aici.

— Dacă tot am acceptat să călătoresc ca tine, strigă el în vânt, ar trebui să-mi îndeplinești și tu o dorință. Cum ar fi să-mi promiți că nu vei lupta cu cine știe ce monstru doar ca să le impresionezi pe zânele solitare, pe care, din câte îmi dau seama, nici măcar nu le înghiți.

Jude îi aruncă o *privire*. E o expresie pe care el nu o văzuse niciodată când frecventau amândoi școala de la palat, dar întâia oară când a văzut-o și-a dat seama că era chipul ei adevărat. Conspirativ. Cutezător. Îndrăzneț.

Chiar și în lipsa acelei priviri, ar fi trebuit să știe care-i va fi răspunsul. Firește că vrea să lupte cu un monstru, orice soi ar fi. Are impresia că trebuie să demonstreze ceva în fiecare clipă. Că trebuie să câștige iar și iar dreptul de a purta coroana de pe capul ei.

Cândva i-a povestit lui Cardan cum l-a înfruntat pe Madoc după ce-l drogase, dar înainte ca otrava să-și facă efectul. În timp ce Cardan bea vin și stătea la taifas în camera vecină, ea-și învârtea sabia împotriva tatălui ei adoptiv, trăgând de timp.

Sunt ceea ce ai făcut tu din mine, îi spusese ea în timpul luptei.

Cardan își dă seama că nu doar Madoc e responsabil pentru evoluția ei. El însuși și-a adus contribuția.

Uneori e absurd gândul ăsta că ea-l iubește. E recunoscător, firește, dar parcă n-ar fi decât un alt joc de-al ei, periculos, absurd și ridicol. Vrea să înfrunte monștri și-l vrea pe el ca iubit, pe băiatul pe care cândva visa să-l omoare. Nu sunt pentru ea situațiile ușoare, sigure sau limpezi.

Ce e bine pentru ea nu-i place.

— Nu încerc să-l impresionez pe Bryern, spune Jude. Zice că-i sunt datoare pentru faptul că mi-a dat de lucru când toți mă refuzau. Așa o fi.

— Cred că îndrăzneala lui merită o răsplată, spune el pe un ton sec. Din păcate, nu cea pe care vrei tu să i-o oferi.

Jude oftează.

— Dacă a apărut un monstru printre zânele solitare, trebuie să facem ceva.

Frisonul de spaimă care-l străbate pe Cardan la auzul acestor cuvinte nu are nicio justificare, neli-niștea de care nu reușește să scape nu are niciun motiv.

— Avem cavaleri, jurați în slujba noastră, spune Cardan. Le furi ocazia să câștige glorie.

Jude pufnește scurt, dându-și pe spate părul bogat și întunecat, încercând să-l fixeze sub coronița de aur, să-l dea la o parte din ochi.

— Toate reginele devin lacome.

Cardan își jură să continue subiectul altă dată. Una dintre sarcinile lui principale ca Înalt Rege pare a fi aceea de a-i aminti lui Jude că nu e obligată să rezolve și să îndeplinească cu mâna ei toate problemele și execuțiile agasante din tot Elfhome-ul. Nici pe el nu l-ar deranja să chinuie puțin pe câte cineva, cu condiția să nu omoare pe nimeni, dar perspectiva ei asupra rolurilor lor parcă le dă prea mult de muncă.

— Să ne întâlnim cu acest Bryern și să-i ascultăm povestea. Dacă chiar trebuie să te lupți cu creatura aceea, nu are sens să te duci singură. Ai putea să iei cu tine un batalion de cavaleri sau, dacă nu, să mă iei pe mine.

— Îți închipui că faci cât un batalion de cavaleri? întreabă ea zâmbind.

N-ar fi exclus, își spune el, dar nu are de unde ști ce influență va avea lumea muritorilor asupra magiei lui. Doar la un moment dat a înălțat o insulă

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

pe de fundul mării. Se întreabă dacă ar merita să-i amintească de acel episod, se întreabă dacă a impresionat-o.

— Cred că i-aș învinge pe toți la un loc fără probleme, într-o întrecere potrivită. Poate una cu băutura.

Jude râde și dă pintoni fugarului de rugină.

— Ne întâlnim cu Bryern mâine la asfințit, îi strigă în urmă și surâsul ei îl provoacă la întrecere. Apoi vom decide care dintre noi o va face pe eroul.

A trecut puțin timp de când nu mai face pe ticălosul și Cardan se gândește din nou la șirul în-tortocheat de decizii care l-au adus în situația neașteptată de acum, când gonește pe cer alături de ea, căutând să rezolve probleme, în loc să provoace altele noi.